



แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

เทศบาลตำบลนาใน
อำเภอพรณานิคม จังหวัดสุโขทัย

คำนำ

การดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร ได้ดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เกิดจากการรวบรวมความต้องการที่มาจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคประชาคมของคนในท้องถิ่นเอง คือ มีที่มาจากประชาคมหมู่บ้าน ประชาคมตำบล และเป็นการรวบรวมแผนชุมชนของหมู่บ้านต่าง ๆ ในพื้นที่ตำบลนาใน ทั้ง ๑๑ หมู่บ้าน เพื่อให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งแผนปฏิบัติราชการประจำปีจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีกลุ่มจังหวัด เพื่อบูรณาการแผนงาน โครงการกิจกรรมและงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ เทศบาลตำบลนาในใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) เป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีโดยนำโครงการ / กิจกรรมจากแผนพัฒนาท้องถิ่น ในปีที่จะทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ไปจัดทำงบประมาณ เพื่อให้กระบวนการจัดทำงบประมาณเป็นไปด้วยความรอบคอบและผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง

ขอขอบคุณคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมให้การดำเนินงานจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลนาในเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ และเทศบาลตำบลนาใน จะนำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับนี้ไปดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาลต่อไป

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑-๑๒
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓-๓๗
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๓๘
- บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ. ๐๑)	๓๘
- รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ. ๐๒)	๔๐-๑๔๒
- รายละเอียดโครงการที่เกินศักยภาพ (แบบ ผ.๐๒/๑)	๑๔๓-๑๕๑
- บัญชีครุภัณฑ์ (แบบ ผ.๐๓)	๑๕๒-๑๗๙
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๘๐-๑๙๔
ภาคผนวก	
- ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)	

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

เทศบาลตำบลนาใน จัดตั้งจากสภาตำบลนาในเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนาใน ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ และยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลนาในเป็นเทศบาลตำบลนาใน ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ปัจจุบันมีที่ทำการตั้งอยู่เลขที่ ๑๙ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอพรรณานิคม ห่างจากอำเภอเป็นระยะทางประมาณ ๓๒ กิโลเมตร อยู่ห่างจากจังหวัดสกลนคร ประมาณ ๔๕ กิโลเมตร มีเนื้อที่ตำบลนาใน ๑๐๓.๔๖ ตารางกิโลเมตร (จากข้อมูลทำเนียบพื้นที่ตำบลจังหวัดสกลนคร) และมีอาณาเขต

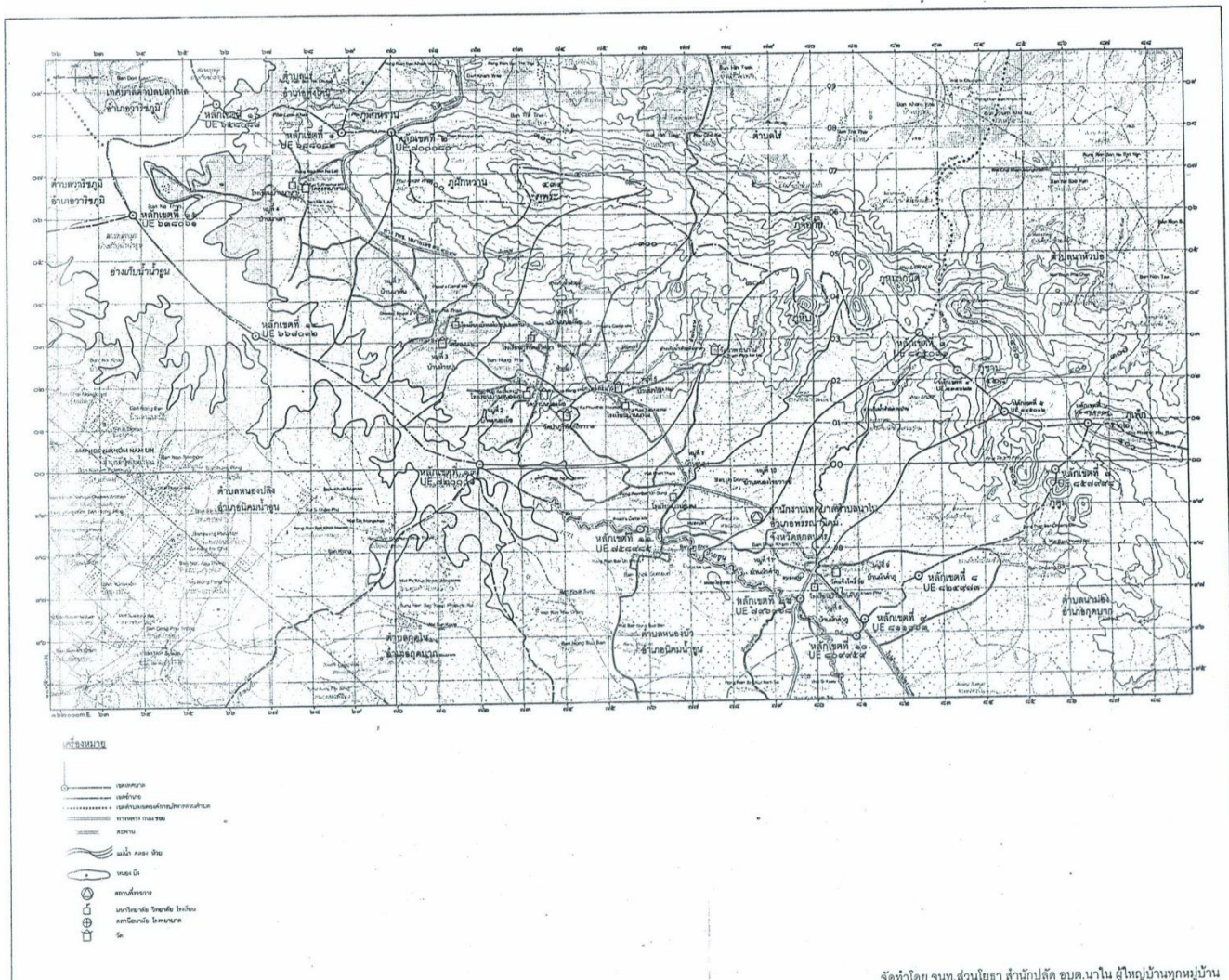
ด้านทิศเหนือ	ติดกับตำบลไร่ อำเภอพรรณานิคมและเขตอุทยานแห่งชาติเขาค้อ
ด้านทิศใต้	ติดกับตำบลหนองบัว อำเภอรัตนวาปี
ด้านทิศตะวันออก	ติดกับตำบลนาเมือง อำเภอกุสุมาลย์
ด้านทิศตะวันตก	ติดกับตำบลแร่ และเขตชลประทานน้ำอูน

แผนที่แสดงเขตหมู่บ้านตำบลนาใน
ตำบลนาใน อำเภอหนองหาน

ลงวันที่ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2552

มาตราส่วน ๑:๕๐๐๐

๐ ๐.๕ ๑ ๒ กิโลเมตร



จัดทำโดย จบท. ส่วนโยธา สำนักปลัด อบต.นาใน ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลนาในมีสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลาดเอียง และบางส่วนเป็นที่ราบเชิงเขา ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เป็นพื้นที่สำหรับที่อยู่อาศัยประมาณ ๖๐% เป็นพื้นที่สำหรับการเกษตร ๓๕ % และมีพื้นที่ส่วนอื่น ๕% และมีอาณาเขต ดังนี้

ด้านทิศเหนือ	ติดกับตำบลไร่ อำเภอพรรณานิคมและเขตอุทยานแห่งชาติเขาภูพาน
ด้านทิศใต้	ติดกับตำบลหนองบัว อำเภอนิคมน้ำอุ่น
ด้านทิศตะวันออก	ติดกับตำบลนาเมือง อำเภอกุศบาก
ด้านทิศตะวันตก	ติดกับตำบลแร่ และเขตชลประทานน้ำอุ่น

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนและแห้งแล้ง แต่บางครั้งอาจมีอากาศเย็น บ้างครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตกก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนทุกปี เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง ๓๕ – ๓๘ องศาเซลเซียส ร้อนจัด มีอุณหภูมิประมาณ ๔๐ องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม แต่อาจเกิด “ช่วงฝนทิ้ง” ซึ่งอาจนานประมาณ ๑ – ๒ สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือนกรกฎาคม แต่ในเขตเทศบาลไม่เคยเกิดอุทกภัยรุนแรง มีฝนตกเฉลี่ยประมาณ ๙๐๐ มิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม ถึง เดือนกุมภาพันธ์ ในช่วงกลางเดือนตุลาคมนานราว ๑-๒ สัปดาห์ เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศหนาวอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ ๑๐ องศา

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๘๐% ดินลูกรังประมาณ ๕ % ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ ๑๕ %

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุปโภค-บริโภค ดังนี้

ลำห้วย จำนวน ๘ แห่ง ประกอบด้วย

๑. ลำห้วยเปือก บ้านอุนตง หมู่ที่ ๑
๒. ลำห้วยหมากกล้วย บ้านห้วยบูน หมู่ที่ ๓
๓. ลำห้วยทราย บ้านนาเลา หมู่ที่ ๔
๔. ลำห้วยแซ้ บ้านนาใน หมู่ที่ ๕
๕. ลำห้วยหินลาด บ้านนาใน หมู่ที่ ๕
๖. ลำห้วยผึ้ง บ้านหนองผือน้อย หมู่ที่ ๘

๗. ลำห้วยโคก บ้านผักคำภู หมู่ที่ ๙
 ๘. ลำห้วยสวนปาน บ้านผักคำภู หมู่ที่ ๑๑
หนองน้ำ จำนวน ๘ แห่ง ประกอบด้วย
 ๑. หนองกอกจ้อ บ้านอุนดง หมู่ที่ ๑
 ๒. หนองอีแน่น บ้านหนองผือ หมู่ที่ ๒
 ๓. หนองผักชี บ้านนาเลา หมู่ที่ ๔
 ๔. หนองเชื่อม บ้านผักคำภู หมู่ที่ ๖
 ๕. หนองซีเหิน บ้านผักคำภู หมู่ที่ ๖

-๔-

๖. หนองไชยวาลัย บ้านหนองไชยวาลัย หมู่ที่ ๑๐
 ๗. หนองมันปลา บ้านหนองไชยวาลัย หมู่ที่ ๑๐
 ๘. หนองแวง บ้านผักคำภู หมู่ที่ ๑๑

บ่อบาดาล จำนวน ๑๖ แห่ง ประกอบด้วย

๑. บ้านอุนดง หมู่ที่ ๑ จำนวน ๒ บ่อ ได้แก่
 บ่อที่ ๑ (วัดโพธิธรรม) พิกัด ๔๘Q E ๐๗๖๕๖๗ N ๑๘๙๙๙๖๓
 บ่อที่ ๒ (สปก.อุนดง-หนองผือ) พิกัด ๔๘Q E ๐๓๗๖๔๑๕ N ๑๘๙๙๘๗๖
 ๒. บ้านหนองผือ หมู่ที่ ๒ จำนวน ๑ บ่อ ได้แก่
 บ่อที่ ๑ ข้างบ้าน น.ส.จีวรรรณ ประจันทร์ พิกัด ๔๘Q E ๐๓๗๓๐๗๔ N ๑๙๐๒๑๕๒
 ๓. บ้านห้วยบูน หมู่ที่ ๓ จำนวน ๒ บ่อ ได้แก่
 บ่อที่ ๑ (เยื้อง ศพด.ห้วยบูนนาทัน) พิกัด ๔๘Q E ๐๓๗๐๙๐๙ N ๑๙๐๔๐๓๒
 บ่อที่ ๒ (ตรงข้างซอยบ้านนายวิชัย สูงหวน) พิกัด ๔๘Q E ๐๓๗๐๘๙๗ N ๑๙๐๓๙๕๖
 ๔. บ้านนาเลา หมู่ที่ ๔ จำนวน ๕ บ่อ ได้แก่
 บ่อที่ ๑ (สปก.นาเลา-นาทัน) พิกัด ๔๘Q E ๐๓๖๗๓๙๑ N ๑๙๐๖๘๒๘
 บ่อที่ ๒ (ข้างบ้านนายรัศมี วาริคิด) พิกัด ๔๘Q E ๐๓๖๗๔๖๗ N ๑๙๐๖๙๒๗
 บ่อที่ ๓ (ข้างบ้านนายคำไหล เรือรวิรักษ์) พิกัด ๔๘Q E ๐๓๖๗๒๑๑ N ๑๙๐๖๘๗๓
 บ่อที่ ๔ (ซอยข้างโรงเรียนบ้านนาเลา) พิกัด ๔๘Q E ๐๓๖๖๗๐๙๗ N ๑๙๐๖๙๓๘
 บ่อที่ ๕ (ข้างร้านก๋วยเตี๋ยวหน้าวัด) พิกัด ๔๘Q E ๐๓๖๗๓๗๖ N ๑๙๐๗๑๘๘
 ๕. บ้านผักคำภู หมู่ที่ ๖ จำนวน ๑ บ่อ ได้แก่
 บ่อที่ ๑ (หน้าร้านค้ำมาโนช) พิกัด ๔๘Q E ๐๓๗๙๖๗๔ N ๑๘๙๗๘๖๕
 ๖. บ้านหนองผือ หมู่ที่ ๘ จำนวน ๓ บ่อ ได้แก่
 บ่อที่ ๑ (ข้างบ้านนายสนิท เทพิน) พิกัด ๔๘Q E ๐๓๗๓๒๔๘ N ๑๙๐๒๙๕๙
 บ่อที่ ๒ (คุ้มบ้านน้อยบัวไทย) พิกัด ๔๘Q E ๐๓๗๓๘๒๑ N ๑๙๐๒๖๓๓
 บ่อที่ ๓ (สน. ๒๐๕๒) พิกัด ๔๘Q E ๐๓๗๔๑๓๑ N ๑๙๐๒๗๕๑
 ๗. บ้านผักคำภูใหม่ หมู่ที่ ๙ จำนวน ๒ บ่อ ได้แก่
 บ่อที่ ๑ (ข้างบ้านนายบันเทิง วงศรีลา) พิกัด ๔๘Q E ๐๓๗๙๘๕๐ N ๑๑๘๙๗๗๑๐
 บ่อที่ ๒ (ข้างวัดแจ้งโพธิ์ชัย) พิกัด ๔๘Q E ๐๓๘๐๑๗๘ N ๑๘๙๗๘๙๑

อ่างเก็บน้ำ จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่

๑. อ่างเก็บน้ำห้วยเปือก บ้านอุนดง หมู่ที่ ๑ ขนาดความจุ ๐.๔๔ ล้าน ลบ.
 ๒. อ่างเก็บน้ำห้วยหินลาด บ้านนาโน หมู่ที่ ๕ ขนาดความจุ ๐.๘๕๕ ล้าน ลบ.

๓. อ่างเก็บน้ำห้วยผึ้ง บ้านหนองผือ หมู่ที่ ๘ ขนาดความจุ ๐.๖๒๘ ล้าน ลบ.
 ๔. อ่างเก็บน้ำห้วยโคก บ้านผักคำภู หมู่ที่ ๙ ขนาดความจุ ๐.๒๑ ล้าน ลบ.
 ๕. อ่างเก็บน้ำห้วยสวนป่า บ้านผักคำภู หมู่ที่ ๑๑ ขนาดความจุ ๑.๐๕ ล้าน ลบ.

ฝายดิน จำนวน - แห่ง และฝาย คสล. จำนวน ๑๓ แห่ง ได้แก่

๑. ฝายกั้นน้ำวังถ้ำ (คสล.) บ้านอุนตง หมู่ที่ ๑ จำนวน ๒ จุด
 ๒. ฝายกั้นน้ำลำห้วยแซ่ (คสล.) บ้านนาโน หมู่ที่ ๕ จำนวน ๑ จุด
 ๓. ฝายกั้นน้ำหนองเชื่อม (คสล.) บ้านผักคำภู หมู่ที่ ๖ จำนวน ๓ จุด
 ๔. ฝายกั้นน้ำลำห้วยผึ้ง (คสล.) บ้านหนองผือ หมู่ที่ ๒,๘ จำนวน ๔ จุด
 ๕. ฝายกั้นน้ำหนองไชยวาลัย (คสล.) หมู่ที่ ๑๐ จำนวน ๑ จุด
 ๖. ฝายกั้นน้ำนาคำ (คสล.) หมู่ที่ ๑๐ จำนวน ๑ จุด
 ๗. ฝายกั้นน้ำห้วยสวนป่า (คสล.) หมู่ที่ ๑๑ จำนวน ๓ จุด

-๕-

๑.๕ ลักษณะของไม้และป่าไม้

เทศบาลตำบลนาใน พื้นที่ส่วนมากจะอยู่ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ล้อมรอบด้วยภูเขาและป่าไม้ ซึ่งจะเป็นไม้ป่าเบญจพรรณเป็นจำนวนมาก

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

เทศบาลตำบลนาใน มีหมู่บ้านในเขตเทศบาล มีทั้งหมด ๑๑ หมู่บ้าน มีผู้นำหมู่บ้านซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน ๑๑ คน ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างของเทศบาล ประชาชนให้ความสนใจและให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งของสมาชิกสภา นายกเทศมนตรี โดยเฉพาะการคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน ปัญหาทางการเมืองจะไม่รุนแรง ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี อยู่อย่างพอเพียง ถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน การแก้ไขปัญหาของเทศบาลคือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อกฎหมายของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเทศบาลก็ได้พยายามแก้ไข รณรงค์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล โดยเฉพาะการประชาคมระดับหมู่บ้านและระดับตำบล เพื่อให้มีการแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายส่งผลให้เทศบาลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับและมีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาล แบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

๒.๑ เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลนาใน มีหมู่บ้าน จำนวน ๑๑ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- หมู่ที่ ๑ บ้านอุนตง
 หมู่ที่ ๒ บ้านหนองผือ
 หมู่ที่ ๓ บ้านห้วยบูน
 หมู่ที่ ๔ บ้านนาเลา
 หมู่ที่ ๕ บ้านนาโน
 หมู่ที่ ๖ บ้านผักคำภู
 หมู่ที่ ๗ บ้านนาทัน
 หมู่ที่ ๘ บ้าน หนองผือน้อย
 หมู่ที่ ๙ บ้านผักคำภูใหม่
 หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองไชยวาลัย
 หมู่ที่ ๑๑ บ้านผักคำภู

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ มีจำนวน ๑๑ หมู่บ้าน มี ๒ เขตเลือกตั้ง เลือกตั้งนายกเทศมนตรีได้จำนวน ๑ คน และเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลได้เขตละ ๖ คน รวมเป็น ๑๒ คน

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ๕,๖๘๐ คน
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ๕,๖๘๐ คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. ๒๕๕๗)

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ๔,๐๑๗ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๕,๖๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๗๒
- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ๒,๙๓๓ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๒,๑๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๖๐

-๖-

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูล จปฐ. ระดับตำบล ปี ๒๕๖๒)

หมู่ที่	หมู่บ้าน	ประชากร		รวม (คน)	หลังคาเรือน
		ชาย (คน)	หญิง (คน)		
๑	อุนดง	๒๘๖	๒๗๒	๕๕๘	๒๐๑
๒	หนองฝื่อ	๒๖๘	๒๙๘	๕๖๖	๑๘๕
๓	ห้วยบุง	๒๑๒	๒๐๔	๔๑๖	๑๓๙
๔	นาเลา	๓๒๑	๓๒๓	๖๔๔	๑๙๓
๕	นาใน	๑๕๙	๑๕๗	๓๑๖	๑๓๖
๖	ผักคำภู	๒๑๑	๑๘๔	๓๙๕	๑๓๖
๗	นาทัน	๒๑๙	๒๑๒	๔๓๑	๑๒๓
๘	หนองฝื่อน้อย	๑๖๕	๑๘๙	๓๕๔	๑๒๙
๙	ผักคำภู	๓๔๙	๓๑๘	๖๖๗	๒๒๖
๑๐	หนองไขวาลย์	๑๗๙	๑๘๒	๓๖๑	๑๓๖
๑๑	ผักคำภู	๓๐๑	๓๑๗	๖๑๘	๑๘๑
รวม		๒,๖๗๐	๒,๖๕๖	๕,๓๒๖	๑,๗๘๕

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี แยกเป็นชาย = ๔๓๘ คน เป็นหญิง = ๔๓๒ คน

รวม ๘๗๐ คน

ช่วงอายุ ๑๕ - ๕๙ แยกเป็นชาย = ๑,๗๔๖ คน เป็นหญิง = ๑,๖๔๔ คน

รวม ๓,๓๙๐ คน

ช่วงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป แยกเป็นชาย = ๔๘๖ คน เป็นหญิง = ๕๘๐ คน

รวม ๑,๐๖๖ คน

๓.๓ ข้อมูลกลุ่มต่างๆ

๑	กลุ่มอาชีพ	จำนวน	๕	กลุ่ม
๒	จิตอาสา	จำนวน	๑๖๗	คน
๓	อปพร.	จำนวน	๑๓๕	คน
๔	OTOS	จำนวน	๑๐	คน
๕	ปราชญ์ชาวบ้าน	จำนวน	๑๑	คน
๖	อสม.	จำนวน	๑๕๓	คน
๗	ตำรวจบ้าน	จำนวน	๑๔	คน
๘	กรรมการหมู่บ้าน	จำนวน	๑๑๐	คน
๙	สินค้า OTOP	จำนวน	๔	แห่ง

-๗-

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

๔.๑.๑. ระดับก่อนประถมศึกษา (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๒)

สังกัดเทศบาลตำบลนาใน

- (๑) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลนาใน จำนวน ๖ ศูนย์
๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านอุนตง หนองไชยวาลย์ จำนวน ๓๐ คน
แยกเป็น ชาย จำนวน ๑๒ คน หญิง จำนวน ๑๕ คน
 ๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองผือ จำนวน ๒๑ คน
แยกเป็น ชาย จำนวน ๑๒ คน หญิง จำนวน ๙ คน
 ๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยปูน นาทัน จำนวน ๓๓ คน
แยกเป็น ชาย จำนวน ๒๐ คน หญิง จำนวน ๑๓ คน
 ๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาเลา จำนวน ๑๙ คน
แยกเป็น ชาย จำนวน ๑๒ คน หญิง จำนวน ๑๙ คน
 ๕. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาใน จำนวน ๑๖ คน
แยกเป็น ชาย จำนวน ๑๑ คน หญิง จำนวน ๕ คน
 ๖. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านฝักคำภู จำนวน ๔๙ คน
แยกเป็น ชาย จำนวน ๒๖ คน หญิง จำนวน ๒๓ คน

๔.๑.๒. ระดับประถมศึกษา (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๒)

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน ๖ โรงเรียน

๑. โรงเรียนบ้านอุนตง จำนวน ๑๒๙ คน
แยกเป็น ชาย จำนวน ๖๕ คน หญิง จำนวน ๖๔ คน
๒. โรงเรียนบ้านหนองผือในวิทยาการ จำนวน ๘๙ คน
แยกเป็น ชาย จำนวน ๓๘ คน หญิง จำนวน ๕๑ คน
๓. โรงเรียนบ้านห้วยปูน - นาทัน จำนวน ๑๔๑ คน

แยกเป็น ชาย ๗๑ คน หญิง จำนวน ๗๐ คน

๔. โรงเรียนบ้านนาเลา จำนวน ๙๔ คน

แยกเป็น ชาย จำนวน ๕๓ คน หญิง จำนวน ๔๑ คน

๕. โรงเรียนบ้านผักคำภู จำนวน ๒๑๐ คน

แยกเป็น ชาย จำนวน ๑๐๖ คน หญิง จำนวน ๑๐๔ คน

๖. โรงเรียนบ้านนาใน จำนวน ๒๒ คน

แยกเป็น ชาย ๘ คน หญิง ๑๔ คน

๔.๑.๓. ระดับมัธยมศึกษา (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๒)

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน ๑ โรงเรียน

๑. โรงเรียนภูริทัตต์วิทยา จำนวน ๒๔๓ คน แยกเป็น

๑.๑ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๑๒๓ คน

แยกเป็น ชาย จำนวน ๕๓ คน หญิง จำนวน ๗๐ คน

๑.๒ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๑๒๐ คน

แยกเป็นชาย จำนวน ๕๕ คน หญิง จำนวน ๖๕ คน

-๘-

๔.๒ สาธารณสุข

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๒ แห่ง

๒. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐาน (ศสมช) จำนวน ๑๑ แห่ง

๔.๓ อาณานิคม

เทศบาลตำบลนาในไม่มีการก่อเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน และทำลายทรัพย์สินของราชการ ซึ่งเทศบาลก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว

๔.๔ ยาเสพติด

เทศบาลตำบลนาในมีปัญหาผู้เสพยาเสพติดเล็กน้อยแต่ได้รับการบำบัดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นประจำทุกปี

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลตำบลนาในได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์

๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ

๔. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง

๕. ระบบบริการให้การช่วยเหลือประชาชน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

เทศบาลตำบลนาใน มีเส้นทางคมนาคมที่ใช้ติดต่อในเขตเทศบาลและพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

๑.๑ ทางหลวงแผ่นดิน

- หมายเลข สน. ๒๐๕๒ สายหมายเลข ๒๒ - บ้านลาดกระเซอ

- หมายเลข สน. ๒๐๑๐ สายผักคำภู - นาขาม ระยะทาง ๙.๐๐ กม.

- หมายเลข สน. ๒๐๐๓ สายกุดบาก - อุนดง ระยะทาง ๑๑.๘๕๐ กม.

๑.๒ สะพาน จำนวน ๔ แห่ง

๑.๓ การจัดการขนส่งมวลชน

- รถโดยสารประจำทาง สาย (๑) บ้านผักคำภู – สกนคร เวลา ๐๖.๓๐ น.
และเวลา ๐๘.๐๐ น.
- (๒) บ้านหนองผือ – สกนคร เวลา ๐๖.๔๕ น.
- (๓) บ้านอุนดง – สกนคร เวลา ๐๗.๐๐ น,
และเวลา ๐๗.๓๐ น.

๑.๔ ถนน

- ๑.๔.๑ ถนนในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง จำนวน ๑ สาย
 - ถนนราดยาง จำนวน ๑ สาย ระยะทาง ๕๑.๙๓๒ กม.
- ๑.๔.๒ ถนนในความรับผิดชอบของ อบจ. จำนวน ๓ สาย
 - ถนนราดยาง จำนวน ๒ สาย ระยะทาง ๒๐.๘๕๐ กม.
 - ถนนลูกรัง จำนวน ๑ สาย ระยะทาง ๓.๔๘๕ กม.
- ๑.๔.๓ ถนนของท้องถิ่นเทศบาลตำบลนาใน จำนวน ๑๑๗ สาย
 - ถนนคอนกรีต จำนวน ๖๘ สาย ระยะทาง ๗.๕๑๗ กม.
 - ลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่น จำนวน ๑๑ สาย
 - ถนนลูกรัง จำนวน ๔๙ สาย ระยะทาง ๖๑.๖๐๙ กม.
 - ลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่น จำนวน ๒๓ สาย

-๙-

๕.๒ การไฟฟ้า

- ๑. คริวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า จำนวน ๒,๓๒๗ หลังคาเรือน
- ๒. พื้นที่ให้บริการไฟฟ้า เฉลี่ยร้อยละ ๑๐๐ ของพื้นที่ทั้งหมด
- ๓. ไฟฟ้าส่องสว่าง จำนวน ๒๓๖ จุด ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน
- ๔. คริวเรือนที่ใช้ไฟฟ้าโซล่าเซลล์ จำนวน - คริวเรือน
 - ไฟฟ้าโซล่าเซลล์ที่ใช้งานได้ดี จำนวน - คริวเรือน
 - ไฟฟ้าโซล่าเซลล์ที่ชำรุด จำนวน ๙๓ คริวเรือน
 - ไฟฟ้าโซล่าเซลล์สูญหาย จำนวน ๑ คริวเรือน

๕.๓ การประปา

- ๑. ประปาหมู่บ้านที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลนาใน (ประชาคมหมู่บ้าน ยังไม่มีความพร้อมบริหารกิจการประปาหมู่บ้าน) จำนวน ๔ แห่ง คือ
- ๑. ประปาหมู่บ้าน บ้านอุนดง หมู่ที่ ๑ คริวเรือนที่ใช้น้ำประปาหมู่บ้าน จำนวน ๕๔ คริวเรือน
- ๒. ประปาหมู่บ้าน บ้านนาใน หมู่ที่ ๕ คริวเรือนที่ใช้น้ำประปาหมู่บ้าน จำนวน ๘๕ คริวเรือน
- ๓. ประปาหมู่บ้าน บ้านหนองไชยวาลัย หมู่ที่ ๑๐ คริวเรือนที่ใช้น้ำประปาหมู่บ้าน จำนวน ๓๖ คริวเรือน
- ๔. ประปาหมู่บ้าน บ้านผักคำภู หมู่ที่ ๑๑ คริวเรือนที่ใช้น้ำประปาหมู่บ้าน จำนวน ๑๐๔ คริวเรือน
- ๕. ประปาหมู่บ้าน บ้านหนองผือ หมู่ที่ ๒ คริวเรือนที่ใช้น้ำประปาหมู่บ้าน จำนวน ๑๓๐ คริวเรือน

๒. ประปาหมู่บ้านที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลนาใน จำนวน ๗ แห่ง คือ

๑. ประปาหมู่บ้าน บ้านห้วยบูน หมู่ที่ ๓ ครั้วเรือนที่ใช้น้ำประปา จำนวน ๑๒๕ ครั้วเรือน
๒. ประปาหมู่บ้าน บ้านนาเลา หมู่ที่ ๔ ครั้วเรือนที่ใช้น้ำประปา จำนวน ๒๐๘ ครั้วเรือน
๓. ประปาหมู่บ้าน บ้านผักคำภู หมู่ที่ ๖ ครั้วเรือนที่ใช้น้ำประปา จำนวน ๑๑๐ ครั้วเรือน
๕. ประปาหมู่บ้าน บ้านนาทัน หมู่ที่ ๗ ครั้วเรือนที่ใช้น้ำประปา จำนวน ๑๓๕ ครั้วเรือน
๖. ประปาหมู่บ้านบ้านหนองผือน้อย หมู่ที่ ๘ ครั้วเรือนที่ใช้น้ำประปา จำนวน ๕๕ ครั้วเรือน
๗. ประปาหมู่บ้าน บ้านผักคำภู หมู่ที่ ๙ ครั้วเรือนที่ใช้น้ำประปา จำนวน ๒๒๒ ครั้วเรือน

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันทุกหมู่บ้านใช้เป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นส่วนใหญ่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุ ครุภัณฑ์

ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาในไม่มีไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง วัสดุ ครุภัณฑ์ มีดังนี้

๑. รถยนต์ส่วนบุคคล จำนวน ๒ คัน
๒. รถยนต์หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน จำนวน ๑ คัน
๓. รถบรรทุกน้ำอเนกประสงค์ จำนวน ๑ คัน

ฯลฯ

-๑๐-

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตเทศบาล ร้อยละ ๗๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ดังนี้

- | | | | |
|--------------------|--------|----|------------------------|
| - อาชีพเกษตรกรรม | ร้อยละ | ๗๐ | ของจำนวนประชากรทั้งหมด |
| - อาชีพเลี้ยงสัตว์ | ร้อยละ | ๑๓ | ของจำนวนประชากรทั้งหมด |
| - อาชีพรับจ้าง | ร้อยละ | ๘ | ของจำนวนประชากรทั้งหมด |
| - อาชีพค้าขาย | ร้อยละ | ๙ | ของจำนวนประชากรทั้งหมด |

พื้นที่สำหรับการเกษตร มีดังนี้

- | | | | |
|--------------------|-------|--------|-----|
| ๑. ทำนา | จำนวน | ๒๑,๑๘๘ | ไร่ |
| ๒. ปลูกมันสำปะหลัง | จำนวน | ๖,๑๒๓ | ไร่ |
| ๓. ปลูกอ้อย | จำนวน | ๑๙๖ | ไร่ |
| ๔. ปลูกยางพารา | จำนวน | ๑,๗๕๙ | ไร่ |

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

เทศบาลตำบลนาใน มีอ่างเก็บน้ำ จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่

- | | | | |
|--------------------------|--------------------------------|-----------|-------|
| ๑ อ่างเก็บน้ำห้วยโคก | คิดเป็นพื้นที่กักเก็บน้ำประมาณ | ๒๑๐,๐๐๐ | ลบ.ม. |
| .๒ อ่างเก็บน้ำห้วยสวนปาน | คิดเป็นพื้นที่กักเก็บน้ำประมาณ | ๑,๐๕๙,๐๐๐ | ลบ.ม. |
| ๓ อ่างเก็บน้ำห้วยเปือก | คิดเป็นพื้นที่กักเก็บน้ำประมาณ | ๔๔๐,๐๐๐ | ลบ.ม. |
| ๔ อ่างเก็บน้ำห้วยหินลาด | คิดเป็นพื้นที่กักเก็บน้ำประมาณ | ๘๕๕,๐๐๐ | ลบ.ม. |

๕ อ่างเก็บน้ำห้วยผึ้ง คิดเป็นพื้นที่กักเก็บน้ำประมาณ ๖๒๘,๐๐๐ ลบ.ม.
และมีลำห้วย จำนวน ๖ แห่ง ได้แก่

- ๑ ลำห้วยโคก
- ๒ ลำห้วยสวนปาน
- ๓ ลำห้วยเปือก
- ๔ ลำห้วยแซ้
- ๕ ลำห้วยผึ้ง
- ๖ ลำห้วยหินลาด

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

เทศบาลตำบลนาในมีแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ได้แก่ หนองแวง หนองไชยวาลัย และระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ หมู่ที่ ๑,๕,๑๐ และหมู่ที่ ๑๑

๖.๒ การประมง

(ในเขตเทศบาลไม่มีการประมง)

๖.๓ การปศุสัตว์

- เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ

๖.๔ การบริการ

๑. โฮมสเตย์ จำนวน ๓ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตเทศบาลตำบลนาในมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัดป่าภูริทัตต์ถิราวาส

-๑๑-

๖.๖ อุตสาหกรรม

จำนวนกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก จำนวน ๓ แห่ง คือ

๑. โรงสีข้าว จำนวน ๑๒ แห่ง
๒. โรงงานทำเบ็ด จำนวน ๑ แห่ง
๓. โรงงานผลิตนวมมวย จำนวน ๑ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

๖.๗.๑ การพาณิชย์

- | | | | |
|------------------------------|-------|----|------|
| ๑. สถานีบริการน้ำมัน (ตลอด) | จำนวน | ๓๑ | แห่ง |
| ๒. ตลาดสด | จำนวน | ๑ | แห่ง |
| ๓. ร้านค้าทั่วไป | จำนวน | ๘๐ | แห่ง |
| ๔. ลานมัน | จำนวน | ๔ | แห่ง |
| ๕. โรงน้ำดื่ม | จำนวน | ๑ | แห่ง |
| ๖. ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ | จำนวน | ๘ | แห่ง |
| ๗. ร้านก๋วยเตี๋ยว ปูนซีเมนต์ | จำนวน | ๒ | แห่ง |

๖.๗.๒ กลุ่มอาชีพ

มีกลุ่มอาชีพ จำนวน ๕ กลุ่ม

๑. กลุ่มทอผ้าย้อนคราม

๒. กลุ่มแปรรูปการทำปลาตากแห้ง
๓. กลุ่มแปรรูปการทำหน่อไม้อัดπίบ
๔. กลุ่มปลูกมันสำปะหลัง
๕. กลุ่มทอผ้าฝ้ายย้อมสีเปลือกไม้บ้านฝักคำภู

๖.๘ แรงงาน

เทศบาลตำบลนาในมีอาสาสมัครแรงงาน จำนวน ๑ คน ส่วนมากจะเป็นแรงงานด้านการเกษตรและเป็นแรงงานไร้ฝีมือ ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ปัญหาแรงงานด้านการเกษตรกับสารพิษตกค้าง และปัญหาการว่างงานตามฤดูกาล การพัฒนาแรงงานไร้ฝีมือเป็นแรงงานมีฝีมือ

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

๑. ผู้นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๙.๐๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมดในเขตเทศบาลตำบลนาใน

๒. ผู้นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ ๐๑.๐๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมดในเขตเทศบาลตำบลนาใน

๓. มีวัด จำนวน ๑๑ แห่ง สำนักสงฆ์ จำนวน ๒ แห่ง วัดคริสต์ จำนวน ๑ แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

๑. ประเพณีงานทอดกฐิน
๒. ประเพณีลอยกระทง
๓. ประเพณีวันขึ้นปีใหม่
๔. ประเพณีแห่เทียนพรรษา
๕. ประเพณีบุญกองข้าว
๖. ประเพณีวันสงกรานต์
๗. ประเพณีเลี้ยงผีหมอเหยา ผีปู่ตา
๘. ประเพณีวันวิสาขบูชา

-๑๒-

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาล้าน

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาใน ได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ การทอผ้าฝ้าย ย้อมคราม การจักสาน การปลูกหม่อนและเลี้ยงไหม การเข็นฝ้าย การปลูกพืชสมุนไพร วิธีการทอเสื่อจากต้นกก และวิธีการจับปลาธรรมชาติ ฯลฯ เป็นต้น

ภาษาล้าน

ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลนาในจะพูดภาษาล้าน ได้แก่ ภาษาภูไท และภาษาโล้

๗.๔ สินค้าพื้นเมือง/ผลิตภัณฑ์ OTOP และของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองที่มีชื่อเสียงและได้รางวัลระดับ ๕ ดาว คือ การทอผ้าย้อมครามของกลุ่มทอผ้าย้อมครามบ้านอุนตง หนองไขวาลย์ ผ้าย้อมสีเปลือกไม้บ้านฝักคำภู น้ำหมากเม่า ผลิตภัณฑ์นวมมวยและบางส่วนได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนที่เหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ เสื่อที่ทอจากต้นกก ผ้าที่ทอจากผ้าฝ้าย เครื่องจักรสานที่ทำจากไม้ไผ่ ฯลฯ เป็นต้น

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำดิบจากแหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้

๘.๒ ป่าไม้ เทศบาลตำบลนาในป่าไม้ส่วนใหญ่จะเป็นป่าไม้เบญจพรรณ เนื่องจากล้อมรอบด้วยเทือกเขาภูพาน

๘.๓ ภูเขา เทศบาลตำบลนาในจะล้อมรอบด้วยเทือกเขาภูพาน

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ของเทศบาลตำบลนาในส่วนมากเป็นพื้นที่ในเขตอุทยานแห่งชาติภูพาน จึงอุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้ มีค่าต่างๆ และพื้นที่บางส่วนติดเขื่อนน้ำอูนซึ่งเป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำที่สำคัญ แต่สภาพปัจจุบันได้มีการทำลายทรัพยากรป่าไม้ และบุกรุกพื้นที่ป่าไม้จำนวนมาก จึงต้องมีการรณรงค์ปลูกป่าและอนุรักษ์ป่าชุมชน และมีการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำต่างๆ เพื่อขยายให้มีประชากรเพิ่มขึ้นเพื่อใช้เป็นอาหารให้กับชุมชนอย่างยั่งยืน

๙ อื่นๆ (ถ้ามีระบุด้วย)

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้ สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอัน ประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทาง สังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อ รับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อ ประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็น ประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อ ได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับ

ร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาระดับคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาคอขวดหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประชาคมมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่ม

เศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหาอาชญากรรม การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยังทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศ รวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการทำงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป กระแสโลกาภิวัตน์จะทำให้เกิดการพัฒนารายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตร และภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถชี้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานา

ประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้งานไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตย เพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้ง

ภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่นคง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อ

ความมั่นคงของชาติ

- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ

รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๔.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ

ทรัพยากรมนุษย์

(๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนา

ประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง

และการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น

ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

ภาครัฐ

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาทางการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทารายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

๑) แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

๑.๑ การพัฒนาการค้าชายแดนและสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อการร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการผลิตแบบ Contact Farming กับ สปป. ลาว และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในเมืองและด่านชายแดนให้สะดวก รวดเร็ว เอื้อต่อการค้าการลงทุน

๑.๒ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้า เช่น จัดทำเวลาทำการของด่านมุกดาหาร – สะหวันนะเขต และด่าน สะหวัน – ลาวบาว ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน การให้สัตยาบันภาคผนวกและพิธีสารแนบท้ายการดำเนินการความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง (GMS Cross – Border Transportation Agreement : GMS CBTA) เพื่ออำนวยความสะดวกการผ่านแดนของคนและสินค้าในอนุภูมิภาค การร่วมมือไทยและลาวพัฒนา Single Stop Inspection : SSI ที่ด่านมุกดาหาร – สะหวันนะเขต

๑.๓ พัฒนาการท่องเที่ยว โดยเน้นท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรมประเพณีเชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน และพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๑.๔ พัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรโดยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และเน้นส่งเสริมให้พื้นที่ชลประทานเป็นพื้นที่เกษตรก้าวหน้า ผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับ และผลไม้ และการขยายปลูกพืชเศรษฐกิจใหม่ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ให้มากขึ้น ควบคู่กับการสนับสนุนการทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

๑.๕ พัฒนาศักยภาพคนุชย์ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเปิดประตูอินโดจีน โดยยกระดับการศึกษา และส่งเสริม ฟันฟู ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และ มุกดาหาร มุ่งพัฒนาสกลนครให้เป็น “เมือง ๓ ธรรม” เพื่อให้เป็นที่รู้จักและจูงใจให้ผู้คนภายนอกมาท่องเที่ยวสกลนคร ซึ่งนอกจากจะส่งผลต่อการสร้างเม็ดเงินเสริมรายได้ในพื้นที่ได้อย่างดีแล้ว ยังเป็นการสร้างความตระหนักรู้และความภูมิใจในบ้านของตนแก่คนสกลนคร

จังหวัดสกลนครนั้นได้ชื่อว่า “เมือง ๓ ธรรม” ได้แก่ เมืองแห่งธรรมะ เมืองแห่งธรรมชาติและเมืองแห่งวัฒนธรรม กล่าวคือ จังหวัดสกลนครมีบูรพาจารย์ที่เป็นอริยสงฆ์ อาทิ หลวงปู่มั่น ภูริทัตโต หลวงปู่ฝั้น อาจาโร ซึ่งได้รับความเลื่อมใสและการสักการบูชาไม่เสื่อมคลาย รวมทั้งการมีสถานที่สำคัญทางศาสนา จึงมีพุทธศาสนิกชน และประชาชนทั่วไปมาเที่ยวชมอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จึงได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งธรรมะ และจากการที่มีภูมิประเทศสวยงามอุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพันธุ์ที่หลากหลายของเทือกเขาภูพาน อันอุดมสมบูรณ์

ด้วยพืชพันธุ์ที่หลากหลายของเทือกเขาภูพานอันเป็นที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติ ๓ แห่ง นอกจากนั้นยังมี “หนองหาร” อันเป็นแหล่งน้ำจืดที่กว้างใหญ่มาก ขนาดพื้นที่ ๑๒๓ ตารางกิโลเมตร มีเกาะต่างๆ กว่า ๒๐ เกาะ เหล่านี้จึงได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งธรรมชาติอีกประการหนึ่ง ก็คือ เป็นเมืองแหล่งชุมชนตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ และเป็นเมืองเก่าแก่ มีชนเผ่าพื้นเมือง จำนวน ๖ เผ่า ได้แก่ เผ่าญ้อ ไทโส้ ไทกะเลิง ไทโย้ย ไทลาวอีสาน คนไทยเชื้อสายจีน คนไทยเชื้อสายเวียดนาม ซึ่งแต่ละชนเผ่าและแต่ละเชื้อชาติ มีวัฒนธรรมที่โดดเด่นสืบทอดและยึดมั่นในวัฒนธรรมประเพณีจากรุ่นสู่รุ่นตลอดมา และอยู่ด้วยกันด้วยความรักสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันมาจนทุกวันนี้ จึงเป็นที่มาของการเป็นเมืองแห่งวัฒนธรรม นอกจากเป็นเมือง ๓ ธรรมดังกล่าวแล้ว จังหวัดสกลนครส่งเสริม ๑๙ ผลสำเร็จที่โดดเด่นของศูนย์ศึกษาพัฒนาภูพานอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ โดยเฉพาะ ๓ ดำมหัศจรรย์ ได้แก่ ไก่อ่าภูพาน (ไก่อ่า) สุกภูพาน (หมุด่า) และวัวทาจิมะภูพาน (โคดำ)

๓) แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์

“เป็นแหล่งเกษตรปลอดภัย ก้าวไกลการค้า พัฒนาการท่องเที่ยว”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสกลนคร

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพและมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างขีดความสามารถในการค้าการลงทุน

กลยุทธ์ที่ ๒ สนับสนุนการท่องเที่ยว ๓ ธรรม

กลยุทธ์ที่ ๓ เพิ่มศักยภาพในการคมนาคมขนส่ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างการเรียนรู้และทักษะของคนทุกกลุ่ม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและฟื้นฟูป่าอนุรักษ์ ป่าต้นน้ำเชิงบูรณาการ

กลยุทธ์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งในเมืองและชนบท
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาสมรรถนะข้าราชการจังหวัดสู่องค์กรสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการนำการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการบริหารจังหวัด

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาขีดความสามารถในการรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) วิสัยทัศน์

“สกลนครถิ่นน่าอยู่ มุ่งสู่วัฒนธรรม รองรับ AEC ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานทางบก ทางน้ำ และไฟฟ้า
๒. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และพัฒนาการศึกษาของประชาชน
๓. ส่งเสริมและเสริมสร้างการจัดการระเบียบชุมชน สังคมและความสงบ,เรียบร้อย
๔. ส่งเสริมและเสริมสร้างการค้า การลงทุน พาณิชยกรรม เกษตรกรรม
๕. ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยว ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมและเสริมสร้างการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. พัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานอื่น
๘. เสริมสร้างความรักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

เป้าหมาย

๑. ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปโภค และบริโภคอย่างทั่วถึง
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. ชุมชนและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
๔. การค้า การลงทุน พาณิชยกรรม และเกษตรกรรม ได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ
๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยว เผยแพร่ประเพณี และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอย่างทั่วถึง
๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืน ครอบคลุมทุกพื้นที่
๗. ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพอย่างทั่วถึง
๘. ประชาชนรักสามัคคี และประเทศชาติมั่นคง

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์และ ๑๙ กลยุทธ์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนากระบวนการผลิตสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเกษตรกรและองค์กรให้มีความเข้มแข็ง

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาเพิ่มมูลค่าสินค้าเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการตลาดสินค้าเกษตรและเชื่อมโยง
เครือข่าย

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมและสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและส่งเสริมอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการให้บริการสุขภาพอย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุล และยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนสร้างจิตสำนึกและความตระหนัก การจัดการการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๓ การสาธิตและส่งเสริมด้านพลังงานและพลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาการองค์กรและบุคลากร

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการเมืองการปกครอง

กลยุทธ์ที่ ๕ กำหนดหลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในสถานศึกษาและประชาชนทั่วไป

กลยุทธ์ที่ ๖ เสริมสร้างความรู้รักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

ผังเมืองรวมจังหวัดสกลนครได้กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคตเป็น ๙ ประเภท ได้แก่

(๑) ที่ดินประเภทชุมชน (สีชมพู) ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม เกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม สถาบันราชการ สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา การสาธารณสุข ภูมิภาค และสาธารณูปการ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่นให้ดำเนินการหรือประกอบกิจการได้ในอาคารที่ไม่ใช่อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่ เว้นแต่ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๑.๖ และหมายเลข ๑.๘

(๒) ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมทั่วไปที่ไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมและคลังสินค้า (สีขาวย) มีกรอบและเส้นทแยงสีม่วง ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการประกอบอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมแปรรูป ผลผลิตทางการเกษตรหรืออุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร คลังสินค้า การอยู่อาศัย พาณิชยกรรม สถาบันราชการ สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา การสาธารณสุข ภูมิภาคและสาธารณูปการ

(๓) ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม (สีเขียว) ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม หรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม การอยู่อาศัย พาณิชยกรรม สถาบันราชการ สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา การสาธารณสุข ภูมิภาคและสาธารณูปการ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้ดำเนินการหรือประกอบกิจการได้ในอาคารที่ไม่ใช่อาคารขนาดใหญ่

(๔) ที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม (สีเขียวมีกรอบและเส้นทแยงสีเขียว) ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม สถาบันราชการ สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา การสาธารณสุข ภูมิภาคและสาธารณูปการ การอนุรักษ์และรักษาสภาพแวดล้อม สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อ กิจการอื่น ให้ดำเนินการหรือประกอบกิจการได้ในอาคารที่ไม่ใช่อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่

(๕) ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (สีเขียวอ่อน) เฉพาะที่ดินที่เป็นของรัฐ ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อนันทนาการหรือเกี่ยวข้องกับนันทนาการ การรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมหรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น สำหรับที่ดินประเภทนี้ซึ่งเอกชนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อนันทนาการหรือเกี่ยวข้องกับนันทนาการ การรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อม การอยู่อาศัย การท่องเที่ยวหรือเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับ เกษตรกรรมหรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

(๕) ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการ การเลี้ยงสัตว์และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (สีเขียวอ่อนมีกรอบและเส้นทแยงสีขาว) ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการปศุสัตว์หรือเกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ เกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม การอยู่อาศัย การพาณิชยกรรม สถาบันราชการ สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา การสาธารณสุข ภูมิภาคและสาธารณูปการ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้ดำเนินการหรือประกอบกิจการได้ในอาคารที่ไม่ใช่อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่

(๖) ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ (สีเขียวอ่อนมีเส้นทแยงสีขาว) ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการ สงวนและคุ้มครองดูแลรักษาหรือบำรุงป่าไม้ สัตว์ป่า ต้นน้ำ ลำธารและทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ตามมติ คณะรัฐมนตรี และกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และการส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเท่านั้น สำหรับที่ดินประเภทนี้ซึ่งเอกชนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วย กฎหมาย ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม เกษตรกรรม เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม การ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

(๓) ที่ดินประเภทสถาบันการศึกษา (สีเขียวมะกอก) ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการศึกษา หรือเกี่ยวข้องกับการศึกษา สถาบันราชการ หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

(๘) ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (สีฟ้า) ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือเกี่ยวข้องกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวหรือเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การประมง สถาบันราชการ หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

๒. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลนาใน

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เมืองเกษตรกรรม นำด้านอาชีพเสริม ส่งเสริมชุมชนให้น่าอยู่ ประชาชนเชิดชูคุณธรรม”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตรและด้านอาชีพเสริม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา กีฬา และวัฒนธรรมท้องถิ่น
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เกษตรกรลดการใช้สารเคมีและเพิ่มผลผลิตด้านการเกษตร
๒. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชุมชน โดยยึดหลักนาในเมือง ๓ ธรรม
๓. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและอุปโภค บริโภค
๔. พัฒนากันและไฟฟ้าเพื่อการเกษตร
๕. พัฒนากันและระบบระบายน้ำ ขยายไฟฟ้า ให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน
๖. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ วิสาหกิจชุมชน และพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP
๗. ขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๘. อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และแหล่งน้ำ
๙. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ ด้านคุณธรรม จริยธรรม
๑๐. ตำบลนาในสุขภาพดี คนปลอดภัย อาหารปลอดภัย

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. มีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านแหล่งน้ำ เช่น ขุดลอก ฝายเก็บน้ำ ฝายชะลอน้ำ
๒. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านถนนเพื่อการเกษตร และถนน คสล. ปลอดภัยในชุมชน
๓. เป็นการสร้างรายได้ ลดรายจ่าย โดยการส่งเสริมการตั้งกลุ่มอาชีพและสร้างความเข้มแข็งให้กลุ่มอาชีพภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
๕. หมู่บ้านชุมชนมีความสงบเรียบร้อย ปราศจากอาชญากรรมและยาเสพติด
๖. ประชาชนอยู่ดีกินดีปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ
๗. มีการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ ป่าชุมชน และอนุรักษ์พันธุ์ปลาน้ำจืด (บ้านปลา)
๘. อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น โส้กไทย ภูมิปัญญาชาวบ้าน
๙. ส่งเสริมผลิตสินค้า OTOP ในชุมชน
๑๐. เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับการศึกษา อย่างทั่วถึงทั้งในระบบและนอกระบบ และปลูกฝังจิตสำนึกสาธารณะและยึดมั่นในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตรและด้านอาชีพเสริม	<p>-การก่อสร้าง ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนลูกรังเพื่อ การเกษตร ก่อสร้างฝายชะลอน้ำ (ฝายแม้ว) (ฝาย คสล.) ขุดลอกลำห้วย ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำเข้าสู่พื้นที่ แปลงเกษตร ฯลฯ</p> <p>-โครงการอบรมให้ความรู้ด้านการเกษตร เช่น โครงการ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง จัดตั้งศูนย์เรียนรู้ชุมชน ตรวจสอบคุณภาพดิน ฯลฯ</p> <p>-โครงการส่งเสริมกลุ่มอาชีพ เช่น กลุ่มแปรรูปผลผลิต ทางการเกษตร กลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการประมง กลุ่มทอผ้าอ้อมคราม ผลิตสินค้า OTPและสินค้า พื้นเมือง ฯลฯ</p>
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่	<p>-การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐาน ต่างๆในพื้นที่ เช่น ถนน ไหล่ทาง สะพาน รางระบายน้ำ ท่อลอดเหลี่ยม ท่อ คสล. หอกระจายข่าว ระบบน้ำ อุปโภคบริโภค อาคารต่างๆ สิ่งก่อสร้างในฌาปนสถาน ป้ายจราจร กระจกโค้งป้องกันอุบัติเหตุ ไฟกระพริบ ระบบประปา ติดตั้ง/ซ่อมแซม/ขยายเขตไฟฟ้า สาธารณะ ฯลฯ</p> <p>-โครงการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตต่างๆ เช่น การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส โครงการพัฒนาหมู่บ้านในด้านสังคมและ ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมการสหกรณ์ ส่งเสริม เยาวชน สตรี อุดหนุน อปท.อื่น ส่วนราชการหรือหน่วย อื่นของรัฐ องค์กรประชาชน องค์กรการกุศล องค์กรที่ จัดตั้งตามกฎหมาย เพื่อดำเนินโครงการที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ฯลฯ</p> <p>-โครงการบริหารจัดการการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุดและพัฒนาการเมืองการปกครอง อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p> <p>-ดำเนินการหรืออุดหนุนหน่วยงานที่ดำเนินการแก้ไข ปัญหาเสพติด เพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานให้แก่ อปพร. ฝึกอบรมราษฎรในหมู่บ้านให้มีความรู้ ปลูก จิตสำนึกให้ราษฎรมีความสามัคคี ปองดอง สมานฉันท์ เพื่อความมั่นคงของชาติเพิ่มประสิทธิภาพ การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ฯลฯ</p> <p>-การป้องกันและระงับโรคติดต่อต่างๆ ควบคุมป้องกัน โรคระบาดในพื้นที่ พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการ บริการ</p>

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา กีฬาและวัฒนธรรม	-พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ -อนุรักษ์และจรรโลงไว้ซึ่งการศาสนาและวัฒนธรรม เช่น -อุดหนุนงบประมาณโครงการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น (งานน้อมรำลึกหลวงปู่มั่น) -โครงการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมวันเข้าพรรษา -โครงการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมวันวิสาขบูชา ฯลฯ --โครงการส่งเสริมการแข่งขันกีฬาและนันทนาการ
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว	-การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นไม้ในป่าชุมชน ป่าต้นน้ำ ป่าสาธารณะ ปลูกหญ้าแฝก อนุรักษ์พื้นที่แหล่งน้ำ สร้างและซ่อมแซมฝายชะลอน้ำ ตามพระราชดำริฯ เป็นต้น -พัฒนา วางแผน ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชย์กรรมพัฒนา วางแผน ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลนาใน

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตรและด้านอาชีพเสริม

๑. กลยุทธ์การพัฒนาด้านระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขประชากรเข้าสู่พื้นที่แปลงเกษตร
๒. กลยุทธ์การพัฒนาด้านส่งเสริมอาชีพเกษตรกรกรม
๓. กลยุทธ์การพัฒนาด้านส่งเสริมกลุ่มอาชีพ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนหมู่บ้านให้น่าอยู่

๑. กลยุทธ์การพัฒนาด้านสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการภายในหมู่บ้านและชุมชนให้น่าอยู่
๒. กลยุทธ์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
๓. กลยุทธ์การพัฒนาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร
๔. กลยุทธ์การพัฒนาด้านความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. กลยุทธ์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา กีฬาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๑. กลยุทธ์การพัฒนาด้านส่งเสริมและสนับสนุนด้านการงบประมาณทางการศึกษาทุกระดับในตำบล
๒. กลยุทธ์การพัฒนาด้านส่งเสริมการศาสนา การกีฬา และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น

๔. ยุทธศาสตร์พัฒนาการด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

๑. กลยุทธ์การพัฒนาด้านอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเร่งรัดการควบคุมมลพิษ
๒. กลยุทธ์การพัฒนาด้านการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลนาใน

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลนาใน กำหนดการพัฒนาที่ครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลนาในที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน ๔ ยุทธศาสตร์ และ ๑๒ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตรและด้านอาชีพเสริม

๑. กลยุทธ์การพัฒนาระบบสาธารณสุขปศุสัตว์และสาธารณสุขประชากรเข้าสู่พื้นที่แปลงเกษตร
๒. กลยุทธ์การพัฒนาด้านส่งเสริมอาชีพเกษตรกรกรม
๓. กลยุทธ์การพัฒนาด้านส่งเสริมกลุ่มอาชีพ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนหมู่บ้านให้น่าอยู่

๑. กลยุทธ์การพัฒนาด้านสาธารณสุขปศุสัตว์และสาธารณสุขประชากรภายในหมู่บ้านและชุมชนให้น่าอยู่
๒. กลยุทธ์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
๓. กลยุทธ์การพัฒนาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร
๔. กลยุทธ์การพัฒนาด้านความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. กลยุทธ์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา กีฬาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๑. กลยุทธ์การพัฒนาด้านส่งเสริมและสนับสนุนด้านการงบประมาณทางการศึกษาทุกระดับในตำบล
๒. กลยุทธ์การพัฒนาด้านส่งเสริมการศาสนา การกีฬา และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น

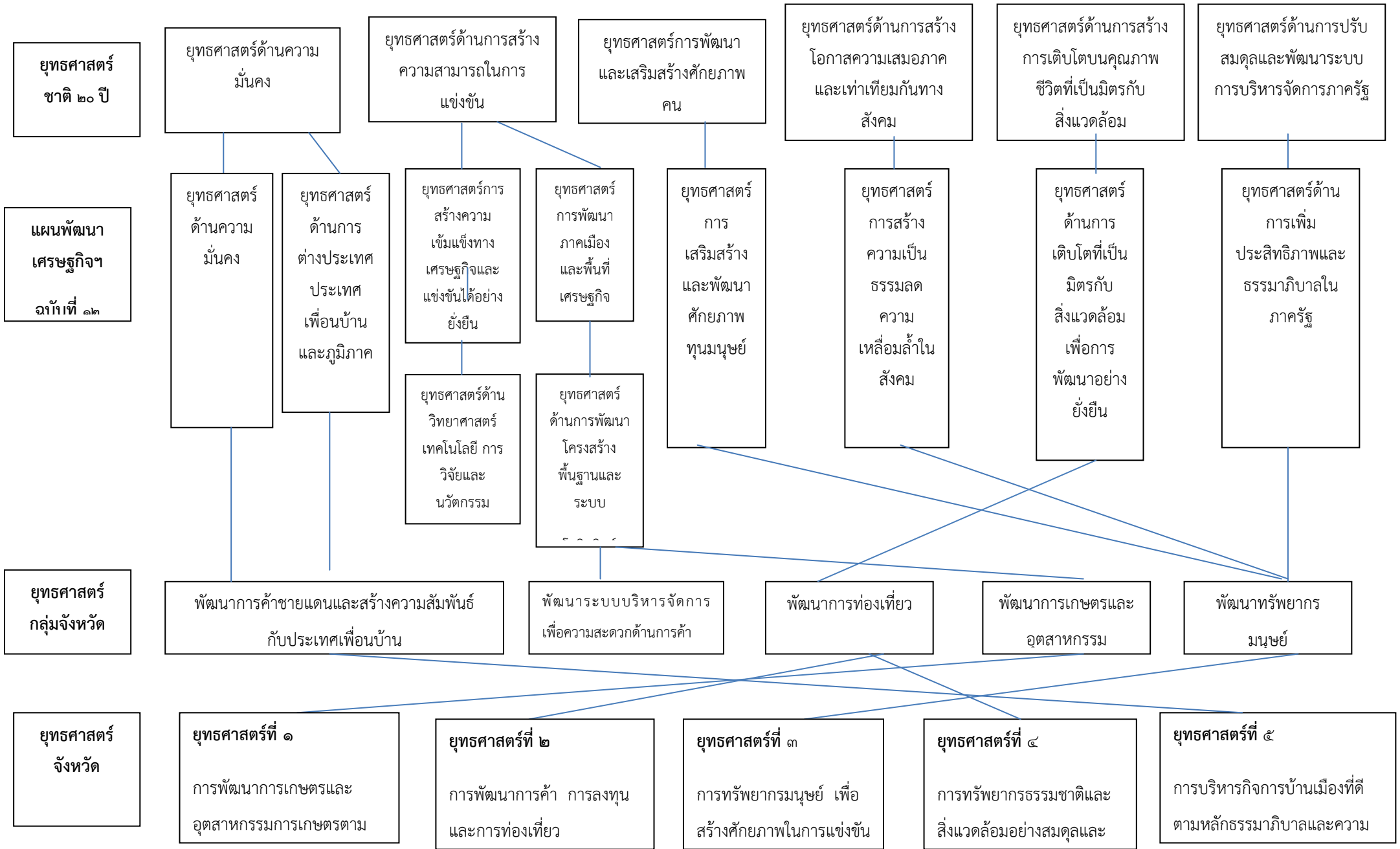
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

๑. กลยุทธ์การพัฒนาด้านอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเร่งรัดการควบคุมมลพิษ
๒. กลยุทธ์การพัฒนาด้านการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลนาใน มุ่งพัฒนา ๔ ด้าน ได้มีการเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาภาค ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นในจังหวัดสกลนคร โดยมุ่งเน้นคุณภาพชีวิต ให้ราษฎรได้รับการพัฒนาเท่าเทียมกัน พัฒนามนุษย์ภายในกรอบปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยึดมั่นในสถาบันหลักของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ พัฒนาทุนด้านเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน ทหารายได้เข้าสู่ชุมชนในรูปแบบการท่องเที่ยววิถีชุมชน และส่งเสริมกลุ่มอาชีพและวิสาหกิจชุมชนให้แปรรูปผลผลิตต่างๆ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม



ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๑๓

ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค

ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

พัฒนาการค้าชายแดนและสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

พัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อความสะดวกด้านการค้า

พัฒนาการท่องเที่ยว

พัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรม

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์จังหวัด

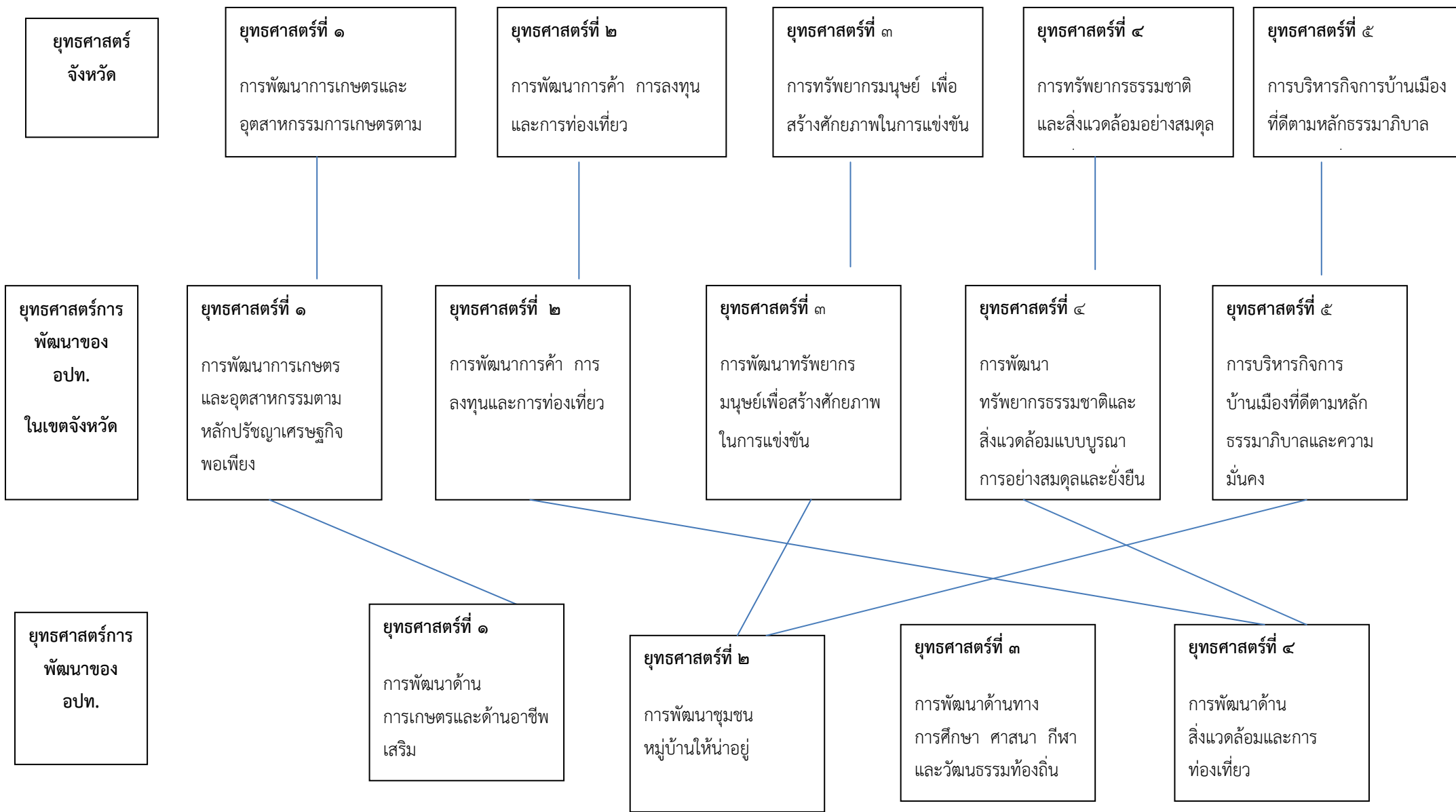
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตาม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความ



๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง (S : Strength-s)

- ผู้นำชุมชนและประชาชนมีความพร้อม จะมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น ชุมชนมีความสามัคคี ประองตอง
- มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ทั้งป่าไม้และแหล่งน้ำ
- มีการประสานร่วมมือกันระหว่างเทศบาลตำบลกับส่วนราชการต่าง ๆ
- มีวัฒนธรรมที่โดดเด่น มีความสวยงามทางธรรมชาติและเป็นที่ตั้งเจดีย์หลวงปู่มั่น วัดภูริทัตต์ถิราวาส

จุดอ่อน (W : Weakness)

- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ไม่สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงาน
- เทศบาลตำบล มีงบประมาณจำกัด ทำให้การพัฒนาไม่เป็นไปตามแผนพัฒนาที่วางไว้
- พื้นที่ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์ เชื้อนน้ำอูน ทำให้มีปัญหาด้านเอกสารสิทธิ์

โอกาส (O : Opportunity)

- จังหวัดสกลนคร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนงบประมาณให้เทศบาลตำบล ดำเนินการตามแผนงานโครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเทศบาลตำบล
- มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างจังหวัด สามารถรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ
- นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น โดยการสร้างดุลยภาพระหว่างการกำกับดูแล และความเป็นอิสระของท้องถิ่นในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยยึดหลักนาในเมือง ๓ ธรรม

อุปสรรค (T : Threat)

- ราษฎรขาดโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนของสถาบันการเงินเนื่องจากขาดเอกสารสิทธิ์
- นโยบายรัฐบาลไม่สามารถถ่ายโอนงบประมาณมายัง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นบางเรื่องต้องชะงัก
- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขาดความยืดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจห้วงระยะเวลาในการจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน
- การดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับปัญหาในพื้นที่และความต้องการประชาชนมีมาก แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วน เนื่องจากจำกัดด้วยอำนาจหน้าที่และจำนวนงบประมาณที่มีจำกัด และหน่วยงานที่ถ่ายโอน ถ่ายโอนเฉพาะหน้าที่ไม่มีการอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรของเทศบาล ทำให้เกิดอุปสรรคและไม่เข้าใจการปฏิบัติหน้าที่

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังโพธิ์ นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ดาน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อมภายนอกที่ เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๑. ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑) การพัฒนาถนน แหล่ง แหล่งน้ำ ในเขตอุทยาน แห่งชาติ	- ต้องได้รับการ อนุญาตจากหน่วยงาน อุทยานและราชพัสดุ	- ในเขตเทศบาล	- ได้รับการอนุญาต อย่างทั่วถึง
	๒) การถ่ายโอนอ่างเก็บ น้ำ	- ไม่มีงบประมาณใน การบำรุงรักษาอย่าง เพียงพอ	- การขุดลอก -แหล่งน้ำ	- เพื่อให้มีน้ำเพื่อ การเกษตรและ อุปโภค
๒. ด้านส่งเสริม คุณภาพชีวิต	๑) ปัญหาผลกระทบป้องกัน พิษสุนัขบ้า	-ระเบียบ กฎหมาย เป็นอุปสรรคต่อการ ปฏิบัติงาน	-สุนัขและแมวใน พื้นที่ตำบลนาใน	-พื้นที่ตำบลนาใน ปลอดพิษสุนัขบ้า
	๒) เด็กไอคิวต่ำ	-การเลี้ยงดูของ ครอบครัว -การร่วมมือของ หน่วยงานราชการ	-เด็กในชุมชนและ สถานศึกษา	-เด็กมีการพัฒนาไอ คิวตามเกณฑ์
๓. ด้านการ วางแผน การ ส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและ การท่องเที่ยว	๑)ขาดแหล่งเงินทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ	-การกู้เงินจากสถาบัน การเงิน	-ประชาชนในเขต เทศบาล	-มีแหล่งเงินทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ
	๒)ประชาชนขาดสถานที่ จำหน่ายสินค้า	-ไม่มีพื้นที่ที่เหมาะสม	-ร้านค้าชุมชน	-มีตลาดชุมชน สินค้า OTOP
	๓)ครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ย ต่อปีต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท	-มีรายได้เพิ่มขึ้น	-ประชาชนที่มี รายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ มาตรฐาน	-ไม่มีครัวเรือนที่ตก เกณฑ์มาตรฐาน รายได้
	๔)แหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมการท่องเที่ยว	-การก่อให้เกิดรายได้ ในชุมชนจาก นักท่องเที่ยว	-การท่องเที่ยวเชิง ธรรมชาติ วัดภูริทัตต์ถิราวาส	-มีแหล่งท่องเที่ยว ในเขตเทศบาลและ ส่งเสริมกิจกรรม การท่องเที่ยวเพิ่ม มูลค่าทางเศรษฐกิจ ต่อชุมชน
๔. ด้านการจัด ระเบียบชุมชนและ การรักษาความ สงบเรียบร้อย	๑)การจราจรบนถนนมี เพิ่มมากขึ้น อาจทำให้ เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้	-การบังคับใช้กฎหมาย -จุดเสี่ยงการเกิด อุบัติเหตุบนท้องถนน	-ประชาชนที่สัญจร ไปมาบนถนน	-มีระบบควบคุม การจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณไฟ กระพริบเพื่อเตือน ให้ระมัดระวัง
	๒)การแพร่ระบาดของยา เสพติด	-การจำหน่ายและการ เสพยาเสพติดของเด็ก เยาวชนและประชาชน	-สถานศึกษา -หมู่บ้าน	-ไม่มีการแพร่ ระบาดของยาเสพติดใน โรงเรียนและชุมชน

ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อมภายนอกที่ เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ความ ต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๕. ด้านการบริหาร จัดการและการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๓) เป็นพื้นที่ทาง การเกษตรดิน เสื่อมสภาพ ขาดแคลน น้ำในการเกษตรและ อุปโภค-บริโภคได้	- ผลผลิตทาง การเกษตรลดลง -ไม่มีน้ำเพาะปลูกพืช นอกฤดูฝน	- พื้นที่ในเขต เทศบาล	- ดินเพื่อ การเกษตรอุดม สมบูรณ์เหมาะแก่ การเพาะปลูก -มีการปลูกพืชฤดู แล้ง เพื่อเพิ่ม รายได้
	๔) มีปัญหาเรื่องป่าเสื่อม โทรมจากการบุกรุกพื้นที่ ป่าเพื่อการทำกิน	-ความแห้งแล้ง เนื่องจากป่าต้นน้ำขาด ความอุดมสมบูรณ์	-อนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และป่าชุมชน	- พื้นที่ป่าไม้อุดม สมบูรณ์ด้วยพืช พันธุ์ธัญญาหาร
๖. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่นถูกลืม เลือนไปมาก	- ขาดการส่งเสริมและ การอนุรักษ์	- ส่งเสริมให้เด็ก และเยาวชนให้ ความสำคัญกับ ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	- ยกย่อง เชิดชูคนดี หรือปราชญ์ชาวบ้าน ในโอกาสต่างๆ เพื่อ เป็นตัวอย่างแก่ เยาวชนและ ประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูก ลืมและคงอยู่สืบไป